

достатъчни да увѣрятъ критическиятъ читателъ. Осѣнъ това „Първичкѣтъ граматика“ на ли уче сегашниятъ языкъ, който по много правила доказва, чи е билъ и старобългарскиятъ? Не знаемъ да ли народътъ ще послѣдува съветътъ на г. Николова, да не приема ония правила, които били и преди тисащи (хилиада) години? Ако направи иначе, ще саблече златѣтъ дрехѣ, посвѣщенѣ отъ много вѣкове, да облече дрехѣ скѣсѣнѣ и закрѣпенѣ съ различни стари кѣсове. Но г. Николовъ, както самъ говори, и въ Рилскиятъ манастиръ и въ Нѣмско ся опражняваше съ писаниятъ языкъ, сирѣчь печатноцерковниятъ; слѣдователно той ся вкорени въ него, и того проповѣдова. Граматиката Копитарова, която г. Николовъ упомѣнува, не ни е извѣстна, но защо тя е писана въ юсове? Защото Копитаръ, като иноземецъ, пише за българетъ безъ сѣко пристрастие. Се това, дѣто г. Николовъ привождѣ за произношението на разни мѣста по Българиятъ, токожде¹⁾ остава на странѣ, кога имами вѣки по Восточнѣтъ България това произношение, което имахъ и нашитѣ предки и на което ся преведи и Свяшеното писание и ся писахъ тогашнитѣ дѣла. Това требува да не загубимъ, защото това е бисеръ на нашето битие и на нашето сегашно и бѣдѣщо просвѣщение.

Подиръ „Първичкѣтъ граматикѣ“ издади ся въ 1845 година въ Бѣлградъ втори пѣтъ: „Словено-болгарска граматика на г. Христати Дупничанина.“ Г. Христати, человекъ трудолюбивъ, учитель на едно отъ училищата въ Свищовъ*), е

¹⁾ Сѣщо тѣй.

*) За свищовскитѣ училища вижъ „Денницѣтъ“ ни; тамъ (на стр. 47) казахме, чи тѣхний рожденецъ, г. Параскева Димитриевъ, остави 50,000 гроша за училищата свищовски; тогасъ още не знаехме какво стана съ това богато пожертвование, но и до сега нищо не знаемъ да кажимъ. Дали возимѣхъ и тия пари, участѣтъ на оставленитѣ за Трявна отъ г. Никола Трявнянина? — или ся харчатъ не знаемъ дѣ? като доходѣтъ букорешский, дѣто Х. Йовчовъ остави за Габровското училище (Ден. стр. 23) и за когото исполнителитѣ на неговѣтъ завѣтъ г. г. братья Мустакови сега 12 години дарятъ Габровскѣтъ школѣ съ едно глубоко молчание? — Или человекѣски страсти раздѣляватъ свищовцитѣ? — Не дай Боже? — Ми сѣкога ги почитаме и ги почитаме като най-родолюбивитѣ и най-ревностнитѣ българѣ; торговскитѣ имъ сношения направихъ ги извѣстни, прочути и свѣдуши на европейски язици. Тѣхний рожденецъ г. Пиперовъ ви-